

Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босна и Херцеговина

Predmet broj: S1 1 K 008728 12 Krž 9

Datum donošenja presude: 29.09.2014. godine

Datum pisanog opravka: 14.10.2014. godine

Pred vijećem Apelacionog odjeljenja u sastavu:

sudija Mirza Jusufović, predsjednik vijeća

sudija Dr Miloš Babić

sudija Mirko Božović

PREDMET TUŽILAŠTVA BOSNE I HERCEGOVINE

protiv
ŽELJKA JUKIĆA

DRUGOSTEPENA PRESUDA

Tužiteljica Tužilaštva Bosne i Hercegovine:

Sanja Jukić

Braniteljica optuženog Željka Jukića:

odvjetnica Irena Pehar

U IME BOSNE I HERCEGOVINE !

Sud Bosne i Hercegovine, Odjel I za ratne zločine, u vijeću Apelacionog odjeljenja sastavljenom od sudija Mirze Jusufovića, kao predsjednika vijeća, te sudija Dr Miloša Babića i Mirka Božovića, kao članova vijeća, uz sudjelovanje pravne savjetnice Lejle Garaplija, u svojstvu zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženog Željka Jukića, zbog krivičnog djela Zločini protiv čovječnosti iz člana 172. stav 1. tačka h) u vezi sa tačkama a), d), i) i k), u vezi sa odredbama člana 180. stav 1. i člana 29. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine (KZ BiH), odlučujući povodom žalbi Tužilaštva BiH, optuženog Željka Jukića lično i branioca optuženog Željka Jukića, advokata Irene Pehar, izjavljenih protiv presude Suda BiH broj S1 1 K 008728 12 Kri od 15.01.2014. godine, nakon održane javne sjednice vijeća, u prisustvu tužiteljice Tužilaštva BiH Sanje Jukić, optuženog Željka Jukića i braniteljice optuženog, odvjetnice Irene Pehar, na osnovu članova 310., 313. i 315. Zakona o krivičnom postupku Bosne i Hercegovine (ZKP BiH), dana 29.09.2014. godine donio je slijedeću:

P R E S U D U

Odbija se kao neosnovana žalba Tužilaštva BiH u dijelu koji se odnosi na oslobađajući dio presude Suda BiH broj: S1 1 K 008728 12 Kri od 15.01.2014 godine i navedena presuda u tom dijelu potvrđuje, dok se žalbe optuženog Željka Jukića i braniteljice optuženog, odvjetnice Irene Pehar uvažavaju i presuda u osuđujućem dijelu ukida i u tom dijelu određuje održavanje pretresa pred vijećem Apelacionog odjeljenja Suda Bosne i Hercegovine.

O B R A Z L O Ž E N J E

I TOK POSTUPKA

A. PRVOSTEPENA PRESUDA

1. Presudom Suda Bosne i Hercegovine (Sud BiH) broj: S1 1 K 008728 12 Kri od 15.01.2014. godine, optuženi Željko Jukić oglašen je krivim da je na način opisan u izreci pobijane presude počinio krivično djelo Zločini protiv čovječnosti iz člana 172. stav 1. tačka h) KZ BiH, u vezi sa nečovječnim djelima iz tačke k) radnjama opisanim u tačkama 1, 4, 5, 6, 10, 11 i 12 presude, prisilnim nestankom osoba iz tačke i) radnjama opisanim u tačkama 3 i 8 presude, u vezi sa članom 29. KZ BiH, prisilnim preseljenjem

stanovništva i nečovječnim djelima iz tački d) i k) radnjama opisanim u tački 7 presude, u vezi sa članom 29. KZ BiH, nečovječnim djelima iz tačke k) radnjama opisanim u tačkama 2 i 9 presude, u vezi sa članom 29. KZ BiH, a sve u vezi sa članom 180. stav 1. KZ BiH, pa ga je Sud, primjenom naprijed navedenih odredbi i primjenom članova 39., 42. stav 1. i 2. člana 48. stav 1. KZ BiH, osudio na kaznu zatvora u trajanju od 13 (trinaest) godina.

2. Istovremeno, optuženi je na osnovu člana 284. tačka c) Zakona o krivičnom postupku Bosne i Hercegovine (ZKP BiH) oslobođen od optužbe da je počinio krivično djelo Zločini protiv čovječnosti iz člana 172. stav 1. tačka h) KZ BiH, u vezi lišenja druge osobe života iz tačke a) radnjama opisanim u tački 1 oslobađajućeg dijela presude, i nečovječnim djelima iz tačke k) radnjama opisanim u tački 2 oslobađajućeg dijela presude, sve u vezi sa članom 180. stav 1. KZ BiH.

3. Pobijanom presudom na osnovu člana 188. stav 4. i člana 189. stav 1. ZKP BiH, optuženi se oslobađa dužnosti naknade troškova krivičnog postupka, dok se na osnovu člana 198. stav 2. i 3. ZKP BiH oštećeni sa eventualnim imovinskopравnim zahtjevom upućuju na parnicu.

B. ŽALBE I ODGOVORI NA ŽALBE

4. Protiv navedene presude žalbe su izjavili Tužilaštvo Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: tužilaštvo), optuženi Željko Jukić i braniteljica optuženog, odvjetnica Irena Pehar.

5. Tužilaštvo osporava pobijanu presudu zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 297. stav 1. tačka k) ZKP BiH, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja iz člana 299. stav 1. ZKP BiH, odluke o krivičnopravnoj sankciji iz člana 300. stav 1. ZKP BiH, sa prijedlogom da Apelaciono vijeće u cijelosti uvaži ovu žalbu kao osnovanu, pobijanu presudu ukine u oslobađajućem dijelu i na osnovu člana 315. ZKP BiH, odredi održavanje pretresa na kojem će se ponoviti dokazi usljed kojih je činjenično stanje pogrešno i nepotpuno utvrđeno, nakon čega bi se optuženi oglasio krivim za one radnje izvršenja krivičnog djela za koje se Tužilaštvo žalilo i da mu se izrekne kazna zatvora u dužem trajanju, u skladu sa zakonom.

6. Optuženi Željko Jukić izjavio je žalbu zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 297. stav 1. tačka d) i k) ZKP BiH, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja iz člana 299. stav 1. ZKP BiH, odluke o krivičnopravnoj sankciji iz člana 300. stav 1. ZKP BiH, povrede krivičnog zakona iz člana 298. stav 1. tačka d) ZKP BiH, povrede člana II/3. e Ustava BiH, te člana 6. stav 1. Evropske konvencije o osnovnim ljudskim pravima i slobodama (EKLJP), sa prijedlogom da se žalba uvaži, pobijana presuda

potvrdi u oslobađajućem dijelu, a ukine u osuđujućem dijelu i odredi održavanje pretresa.

7. Braniteljica optuženog Željka Jukića žalbu je izjavila iz istih žalbenih razloga kao i optuženi, predlažući jednako da se žalba uvaži pobijana presuda potvrdi u oslobađajućem dijelu, a ukine u osuđujućem dijelu i odredi održavanje pretresa pred apelacionim vijećem Suda BiH.

8. I tužilaštvo i odbrana optuženog su dostavili odgovore na žalbe, sa prijedlogom da se žalba suprotne strane odbije kao neosnovana.

9. Na sjednici Apelacionog vijeća, održanoj dana 29.09.2014. godine, u smislu člana 304. ZKP BiH, tužiteljica, optuženi Željko Jukić i braniteljica optuženog, odvjetnica Irena Pehar ukratko su izložili žalbe i odgovore na žalbe, ističući da ostaju kod navoda i prijedloga iznesenih u svojim pismenim podnescima. Optuženi Željko Jukić se u svemu pridružio navodima braniteljice.

II OPŠTA PITANJA

10. Prije obrazloženja za svaki istaknuti žalbeni prigovor, Apelaciono vijeće napominje da je obaveza žalioaca da u skladu sa odredbom iz člana 295. stav 1. tačke b) i c) ZKP BiH, u žalbi navede kako pravni osnov za pobijanje presude, tako i obrazloženje kojim potkrepljuje osnovanost istaknutog prigovora.

11. Budući da Apelaciono vijeće na osnovu odredbe iz člana 306. ZKP BiH presudu ispituje samo u granicama žalbenih navoda, obaveza je podnosioca žalbe da žalbu sastavi tako da ista može poslužiti kao osnova za ispitivanje presude.

12. U tom smislu, podnosilac žalbe mora konkretizovati žalbene osnove iz kojih pobija presudu, precizirati koji dio presude, dokaz ili postupak suda osporava, te navesti jasno i argumentovano obrazloženje kojim će potkrijepiti istaknuti prigovor.

13. Samo paušalno označavanje žalbenih osnova, jednako kao i ukazivanje na navodne nepravilnosti u toku prvostepenog postupka bez preciziranja na koji žalbeni osnov se podnosilac žalbe poziva, nije valjana osnova za ispitivanje prvostepene presude, zbog čega će Apelaciono vijeće neobrazložene i nejasne žalbene prigovore, shodno ustaljenoj praksi apelacionih vijeća, odbaciti bez daljeg razmatranja.

III ŽALBA TUŽILAŠTVA BIH NA OSLOBAĐAJUĆI DIO PRESUDE

14. Pretresno vijeće je pod tačkom 1. oslobađajućeg dijela izreke presude oslobodilo optuženog Željku Jukića da je dana 06.07.1993. godine zajedno sa grupom pripadnika HVO učestvovao u napadu na civilno stanovništvo bošnjačke nacionalnosti sela Duge, opština Prozor, kojom prilikom je lišio života Sabitović Uzeira, sedamdesettrogodišnjeg starca kojeg je zatekao ispred njegove porodične kuće, na način što je iz vatrenog oružja u njegovo tijelo ispalio više hitaca, što je za posljedicu imalo smrt oštećenog Sabitović Uzeira.
15. Pobijanom presudom je pod tačkom 2 oslobađajućeg dijela izreke presude, optuženi Željko Jukić oslobođen da je neutvrđenog dana u mjesecu septembru 1993. godine u pekari vlasništvo porodice Zaimović, u gradu Prozoru, gdje je oštećeni zaštićeni svjedok „S2“ obavljao prinudne pekarske poslove za potrebe HVO, tukao zaštićenog svjedoka „S2“ zajedno sa više NN pripadnika HVO, na način što ga je udarao šakama, nogama, kundakom puške, a potom i pekarskom kuhačom, što je za posljedicu imalo nanošenje teške fizičke i psihičke boli.
16. Tužilaštvo je uložilo žalbu u odnosu na oslobađajući dio presude za tačke 1. i 2. dispozitiva oslobađajućeg dijela presude. Tužilaštvo smatra da pobijana presuda sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 297. stav. 1. tačke k) ZKP BiH, jer Sud nije naveo razloge o nekim odlučnim činjenicama te je pogrešno i nepotpuno utvrdio činjenično stanje iz člana 299. stav 1. ZKP BiH iz čega slijedi da Sud prilikom obrazlaganja pobijane presude nije postupio u skladu sa članom 290. stav 7. ZKP BiH, tj. nije određeno i potpuno iznio koje činjenice i iz kojih razloga uzima kao dokazane ili nedokazane, ne dajući pri tome naročito ocjenu vjerodostojnosti proturječnih dokaza.
17. Tužilaštvo BiH smatra da je činjenično stanje u dijelovima presude pogrešno ili nepotpuno utvrđeno. Prema navodima u žalbi, Sud je dužan savjesno ocijeniti svaki dokaz pojedinačno i u vezi sa ostalim dokazima i na osnovu takve ocjene, izvesti zaključak je li neka činjenica dokazana ili ne.

Žalbeni prigovori kojim se osporavaju zaključci pobijane presude u odnosu na tačku 1 oslobađajućeg dijela izreke (progon lišavanjem života sedamdesettrogodišnjeg starca Uzeira Sabitović)

18. Tužilaštvo BiH nalazi da prvostepeni sud kada izvodi zaključak u kontekstu postojanja odlučnih činjenica na okolnost ubistva Uzeira Sabitović, nije dovoljno cijenio iskaz svjedoka Zejnila Grcića od 16.10.1995. godine, odnosno prema navodima žalbe,

prvostepeni sud nije naveo razlog zašto nije ocijenjen i taj iskaz, kada se cijeni i iskaz istog tog svjedoka iz istrage iz 1994. godine.

19. Apelaciono vijeće iznesene prigovore nalazi neosnovanim.

20. Naime, apelaciono vijeće nalazi posve ispravnim zaključke prvostepene presude iznesene u kontekstu utvrđivanja bitnih činjeničnih okolnosti kada je u pitanju tačka 1 oslobađajućeg dijela izreke pobijane presude. Na osnovu provedenih dokaza cijenjenih pojedinačno i u međusobnoj povezanosti, i po ocjeni ovog vijeća tužilaštvo nije nesumnjivo dokazalo da je optuženi Željko Jukić dana 06. jula 1993. godine, zajedno sa grupom pripadnika HVO učestvujući u napadu na civilno stanovništvo bošnjačke nacionalnosti sela Duge, lišio života sedamdesetogodišnjeg starca Uzeira Sabitovića ispred njegove porodične kuće, tako što je u njega iz vatrenog oružja ispalio više hitaca.

21. Na ove okolnosti je svjedočio svjedok Grcić Zejnir koji je u toku glavnog pretresa izjavio da je kritične prilike vidio Sabitović Uzeira kako bježi iz svoje kuće i optuženog Jukić Željka kako sa udaljenosti od 10 m u puca u njega. Svjedok dalje svjedoči da tom prilikom sem dva vojnika koji su njega vodili, i optuženog, nije bilo nikoga. Prvostepeni sud, suprotno žalbenim navodima tužilaštva, pored svjedočenja na glavnom pretresu, ispravno cijeni i dovodi u vezu iskaze ovog svjedoka date i u fazi istrage, tačnije izjavu Grcić Zejnira broj Ki.14/95 date pred Višim sudom u Mostaru dana 16.10.1995. godine (dokaz tužilaštva 1), kada navodi da su Uzeirovo ubistvo vidjeli i tom događaju bili prisutni Uzeirov sin Galib i njegova žena Hasnija, kao i izjavu svjedoka Grcić Zejnira koju je dao u Stanici javne bezbjednosti Prozor broj 38/94 od 17.03.1994. godine (dokaz Tužilaštva 2), iz koje proizilazi da svjedok i nije bio izričit da je optuženi Jukić ubio Sabitović Uzeira nego izjavljuje, da je jedan bojovnik na njega pucao i „mislí“ da je to bio Željko Jukić.

22. Dalje, prvostepeni sud ispravno dovodi u vezu iskaz svjedoka Grcić Zejnira i sa iskazom svjedoka Sabitović Galiba, koji nije potvrdio navode Grcić Zejnira da je vidio ubistvo svoga oca o kome je saznao nakon što je zatvoren u SŠC i izveden zajedno sa bratom Seadom da bi prisustvovali dženazi. Ubistvo nije vidjela ni njegova supruga koja mu je kasnije, nakon njegovog izlaska iz logora, samo ispričala da je Uzeirovo tijelo nađeno u bašti. Svjedok Sabitović Galib svjedoči da je čuo da mu je optuženi Željko Jukić ubio oca, od Hrvata koji su u srodničkim odnosima sa optuženim, ali ne i od Grcić Zejnira sa kojim je isti dan kada se ubistvo desilo, doveden u SŠC.

23. Konačno, kod činjenice da je svjedok Grcić Zejnir na glavnom pretresu govorio da sem optuženog, njega (svjedoka) i dva vojnika koji su ga vodili, nije bilo drugih očevidaca ubistva Sabitović Uzeira, a u fazi istrage kao očevice tog događaja pominje Sabitović

Galiba i njegovu suprugu Hasniju, pasvjedok Sabitović Galib taj činjenični navod ne potvrdi, posve se ispravno zaključuje od strane prvostepenog suda da se osuđujuća presuda u odnosu na tačku 1 ne može zasnivati samo na iskazu svjedoka Gracić Zejnila, budući da rezultat dokaznog postupka i ocjena izvedenih dokaza nisu ishodili jasan i nesumnjiv zaključak, da je optuženi Željko Jukić počinitelj krivičnih radnji koje su mu stavljene na teret.

24. Slijedom iznesenog, Apelaciono vijeće zaključuje, a suprotno žalbenim tvrdnjama tužilaštva, da je pretresno vijeće nakon svestrane analize svih relevantnih dokaza, u prvom redu iskaza svjedoka Sabitović Galiba, osnovano zaključilo da saslušani svjedok Zejnili Grčić i izvedeni materijalni dokazi (izjave iz faze istrage, dokazi Tužilaštva 1. i 2.) nisu mogli dovesti do nesumnjivog zaključka da se događaj desio na način kako je to predstavljeno optužnicom. Dakle, i ovo Vijeće je stava da slijedom ponuđene dokazne građe nije moguće sa potrebnom sigurnošću utvrditi krivicu optuženog u kritičnom događaju.

Žalbeni prigovori kojim se osporavaju zaključci pobijane presude u odnosu na tačku 2 oslobađajućeg dijela izreke

25. Prema mišljenju Tužilaštva BiH, u pogledu ocjene iskaza svjedoka S2 i svjedoka Stipe Jeličića i Esada Beganovića, prvostepeni sud nije izvršio pojedinačnu ocjenu dokaza nego ih je samo doveo u međusobnu vezu i to ne prihvatajući kao vjerodostojan iskaz svjedoka žrtve, a prihvatajući kao vjerodostojan iskaz svjedoka odbrane Stipe Jeličića.

26. Apelaciono vijeće navedene prigovore nalazi neosnovanim, nalazeći da je pretresno vijeće savjesnom i brižnom ocjenom svih relevantnih dokaza, izvelo jasan i utemeljen zaključak da učešće optuženog u konkretnom nije moglo biti utvrđeno isključujući svaku razumnu sumnju.

27. Naime, u odnosu na tačku 2 oslobađajućeg dijela presude, ocjenom provedenih dokaza tužilaštvo nije nesumnjivo dokazalo da je optuženi neutvrđenog dana u mjesecu septembru 1993. godine, u Prozoru, u pekari vlasništvo porodice Zaimović u kojoj je svjedok „S2“ obavljao prinudne pekarske poslove za potrebe HVO, optuženi Željko Jukić tukao svjedoka „S2“ zajedno sa više NN pripadnika HVO udarajući ga šakama, nogama, kundakom puške i pekarskom kuhačom sa posljedicom nanošenja teške fizičke i psihičke boli svjedoku „S2“.

28. Na okolnosti ovog događaja u toku prvostepenog postupka saslušan je zaštićeni svjedok, oštećeni S2 koji navodi da je išao na prinudne radove, te da je u pekari radio za potrebe HVO. Početkom septembra, navodi svjedok, u pekaru je ušao optuženi

Željko Jukić sa drugim pripadnicima Kinder voda, kada ga je na opisani način tukao. Svjedok dalje izjavljuje da je tom prilikom ranjen i Eso Beganović. Svjedok Esad (Eso) Beganović u svjedočenju potvrđuje da je išao na prinudne radove, ali tokom svjedočenja nije pominjao da je išao na prinudni rad u pekaru i da je tu bio ranjen.

29. Iskaz svjedoka S2 nije potkrijepljen niti iskazom svjedoka odbrane Stipe Jeličić, koji navodi da nikada nije vidio niti je čuo da je u pekaru dolazio optuženi Željko Jukić, a također mu se niko od uposlenika koji su različite nacionalnosti, Muslimani i Hrvati, nije žalio ili spomenuo da je optuženi prilikom dolaska, bilo koga na opisani ili drugi način, zlostavljao.

30. Ispravno je pretresno vijeće zaključilo, da niko od saslušanih svjedoka, izuzev zaštićenog svjedoka „S2“, nije u svojim izjavama pominjao optuženog Jukića kao izvršioca opisanih radnji.

31. Neosnovanim se u tom smislu pokazuju žalbeni navodi tužilaštva kojima se ukazuje da su izjave saslušanih svjedoka selektivno tumačene, te da je sud svoju odluku u pogledu ovog događaja iz tačke 2. izreke presude zasnovao na temelju iskaza svjedoka odbrane Stipe Jeličića, a ne na temelju iskaza svjedoka žrtve. Pretresno vijeće je, prema ocjeni ovog vijeća, pravilno postupilo tako što nije bezrezervno poklonilo vjeru zaštićenom svjedoku „S2“, naročito u dijelu iskaza koji se ne poklapa niti sa iskazom svjedoka Beganovića, a koji nije potvrdio svoje ranjavanje prilikom obavljanja prinudnih radova u pekari. Stoga, prema ocjeni ovog Vijeća, pretresno vijeće je pravilno primjenjujući princip in dubio pro reo iz člana 284. tačka c) ZKP BiH optuženog oslobodilo krivice i po ovoj tački optužnice.

Zaključak:

32. S obzirom na sve navedeno, Apelaciono vijeće je zaključilo da izvedeni dokazi od strane tužilaštva po svom kvalitetu nemaju potrebnu dokaznu uvjerljivost da je optuženi Željko Jukić počinio radnje za koje je po tačkama 1 i 2 izreke oslobađajućeg dijela presude oslobođen. Stoga je u cjelosti opravdana primjena načela in dubio pro reo, obzirom da je i ovo Vijeće mišljenja da postoji sumnja u pogledu činjenica koje idu na štetu optuženog, te se ne mogu uzeti kao utvrđene.

33. Naime, sve činjenice koje idu na štetu (in peius) optužene osobe moraju se sa sigurnošću dokazati, a ako se to ne postigne, uzima se kao da one i ne postoje. S druge strane, sve činjenice koje idu u korist (in favorem) optužene osobe, uzimaju se da postoje i onda kad su utvrđene sa vjerovatnošću.

34. Kako Tužilaštvo nije nesumnjivo dokazalo da je optuženi Željko Jukić na način opisan u tački 1 i 2 oslobađajućeg dijela presude, preduzimao zabranjene radnje prema oštećenim Sabitović Uzeiru i oštećenom S2, to je prvostepeno vijeće rukovodeći se naprijed navedenim zakonskim odredbama i principima, ispravno odlučilo da optuženog Željka Jukića, usljed nedostatka dokaza, za ove tačke, oslobodi od optužbe za krivično djelo Zločin protiv čovječnosti iz člana 172. stav 1. tačka h) KZBiH, u vezi sa tačkama a) i k), sve u vezi sa članom 180. stav 1. istog zakona.

IV- UKIDAJUĆI DIO PRVOSTEPENE PRESUDE;

ŽALBA OPTUŽENOG ŽELJKA JUKIĆA I BRANITELJICE OPTUŽENOG NA OSUĐUJUĆI DIO PRESUDE

35. Prema navodima u žalbama optuženog Željka Jukića i braniteljice optuženog, odvjetnice Irene Pehar, optuženi Željko Jukić je u periodu od 30.08.2012. do 22.01.2013. bio bez branioca, što je suprotno odredbama iz člana 39. i 45. ZKP BiH čime je učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 297. st. 1. tačke d) ZKP BiH – povreda prava na odbranu, te povreda člana II/3. e Ustava BiH, te člana 6. stav 1. EKLJP.

36. Naime, prethodni branilac optuženog Željka Jukića, advokat Zlatko Milović, sa danom 30.08.2012. godine brisan je iz Imenika advokata Odvjetničke komore Federacije BiH, a disciplinski postupak protiv njega vođen je od 19.06.2012. godine. Braniteljica optuženog Željka Jukića smatra da je potrebno ponovo provesti glavne rasprave i dokaze, jer su u protivnom svi dokazi nezakoniti, kao i iskazi svjedoka i održane glavne rasprave nakon 30.08.2012. godine.

37. Optuženi Željko Jukić u žalbi, pored iznesenih žalbenih navoda koji su posve jednaki kao i u žalbi braniteljice, ukazuje da po njegovom uvjerenju, advokat Zlatko Milović nije bio dovoljno brižno i savjesno angažiran u odbrani što je imalo štetne posljedice po optuženog.

38. Ispitujući pobijanu presudu u granicama gore istaknutih žalbenih prigovora optuženog Željka Jukića i odbrane optuženog, ovo vijeće je donijelo odluku kao u izreci ove presude, a obrazloženje za istu slijedi u nastavku.

IVa - Nalazi Apelacionog vijeća:

39. Analizirajući navedene žalbene prigovore, a nakon uvida u spis predmeta, ovo vijeće nalazi da optuženi Jukić i odbrana istog, osnovano ukazuje na učinjenu bitnu povredu odredaba krivičnog postupka, i to kršenjem prava na odbranu i prava na pravično suđenje garantirano odredbom člana 6. stav 1. EKLJP, kao i povredu postupka propisanu odredbom člana 297. stav 1. tačka d) ZKP BiH.
40. Naime, iz sadržaja rješenja Suda BiH broj S1 1 K 008728 12 Krl od 31.01.2013. godine, proizilazi da je advokat Zlatko Milović, branilac po službenoj dužnosti optuženog Željka Jukića razrješen dužnosti, kao i da se advokat Milović na statusnoj konferenciji održanoj 24.01.2013. godine povodom raspravljanja pitanja daljeg preduzimanja radnji odbrane u konkretnom predmetu, saglasio sa razrješenjem dužnosti branioca optuženog Željka Jukića. Iz sadržaja pomenutog rješenja ne proizilazi da je advokat Milović doveo u pitanje ili sporio svoj status u Advokatskoj komori Federacije BiH. Advokat Zlatko Milović, je u konkretnom krivičnom predmetu razrješen dužnosti branioca optuženog Jukića iz razloga što je isti izbrisan iz Imenika advokata Advokatske komore FBiH.
41. Rješenjem Regionalne advokatske komore Mostar, koje je 01.11.2012. godine potvrdila Advokatska komora Federacije BiH, advokat Zlatko Milović izbrisan je iz imenika advokata. Brisanjem iz imenika advokata, a prema Zakonu o advokaturi, kao i Statutu advokature, prestaje pravo bavljenja advokatskom djelatnošću.
42. Prestanak prava na obavljanje advokatske djelatnosti nastupa nastankom okolnosti predviđenih odredbom članka 46. Zakona o advokaturi FBiH. O prestanku prava na obavljanje advokatske djelatnosti odluku donosi nadležna regionalna komora, a verifikuje je Federalna advokatska komora na isti način i po istom postupku kao i prilikom upisa u Imenik advokata, što proizilazi iz odredbe člana 48. Zakona o advokaturi F BiH.
43. Imajući u vidu iznesene odredbe Zakona o advokaturi F BiH, te stanje u spisu, apelaciono vijeće zaključuje da je advokat Zlatko Milović, nakon što je rješenje Regionalne advokatske komore Mostar verifikovano, odnosno potvrđeno od strane Advokatske komore Federacije BiH dana 01.11.2012. godine, brisan iz Imenika advokata, čime je prestalo njegovo pravo obavljanja advokatske djelatnosti. Izneseno jasno proizilazi i iz odredbe člana 49. stav 4. Statuta advokatske komore, kojim je propisano da ukoliko nadležni organ Odvjetničke komore FBiH izvrši verifikaciju

rješenja regionalne odvjetničke komore o prestanku prava na obavljanje odvjetničke djelatnosti, taj organ će donijeti i rješenje o brisanju iz Imenika odvjetnika.

44. Budući da je 01.11.2012. verifikovano rješenje Regionalne advokatske komore Mostar, od strane Advokatske komore F BiH, zaključuje se da je upravo od tog datuma advokat Milović i brisan iz Imenika advokata, kada i prestaje pravo obavljanja advokatske djelatnosti za istog. Slijedom iznesenog, posve se neosnovanim ukazuju navodi odbrane optuženog Jukića da je prestalo pravo na obavljanje advokatske djelatnosti Milović Zlatku od datuma donošenja rješenja Regionalne advokatske komore Mostar tačnije od 30.08.2012. godine, dakle i prije nego što je isto verifikovano, odnosno potvrđeno od Advokatske komore F BiH.
45. Nakon što je konstatovano da je branilac Milović izgubio status advokata dana 01.11.2012. godine, apelaciono vijeće je utvrdilo i slijedeće. Odredbama ZKP BiH jasno je propisano ko sve može biti branilac, pa se tako određuje da branilac može biti samo advokat ili advokatski pripravnik, a za djelo gdje je propisana kazna zatvora preko pet godina, samo advokat sa položenim pravosudnim ispitom.
46. Kada se ima u vidu izneseno, lice koje nije advokat ne može biti branilac u krivičnim predmetima, ni onda kada ima stručnu spremu, uživa povjerenje optuženog i voljno je da se primi odbrane. Ovakva vrste zabrane uzimanja za branioca drugog stručnog lica osim advokata, uvedena je radi obezbjeđenja stručnosti, te da bi branilac bio pod određenom kontrolom profesionalne organizacije.
47. Nakon što je apelaciono vijeće utvrdilo da je advokat Milović zastupao optuženog Jukića u periodu kada je istom prestalo pravo obavljanja advokatske djelatnosti, konstatovano je i da je u tom periodu održano 6 ročišta nastavaka glavnog pretresa kojom prilikom je saslušano 11 svjedoka, koji su svjedočili na okolnosti dokazivanja radnji opisanih u tačkama 3, 4, 5 i 6 osuđujućeg dijela izreke pobijane presude. Iz tih razloga, posve se opravdanim i osnovanim ukazuju žalbeni navodi optuženog i odbrane optuženog da su sve provedene radnje od strane tadašnjeg branioca optuženog Jukića bile nezakonite, te da isti u tom periodu nije ispunjavao zakonski predviđene uvjete da vodi formalnu odbranu optuženog pred sudom, budući da mu je prestalo pravo obavljanja advokatske djelatnosti.
48. Imajući u vidu izneseno, apelaciono vijeće nalazi da je u prvostepenom postupku povrijeđeno pravo na odbranu, budući da je optuženi u periodu od 01.11.2012. godine do 31.01.2013. godine bio zastupan od branioca koji nije mogao vršiti funkciju odbrane optuženog. Propust prvostepenog suda ogleđa se u činjenici što se optuženom Željki Jukiću kao i odbrani optuženog nakon razrješenja advokata Milovića, nije obezbjedilo

da se dokazi izvedeni u periodu kada je zastupalo lice koje je brisano iz Imenika advokata, ponovo izvedu i time obezbjedi adekvatna formalna odbrana optuženog u ovom krivičnom predmetu.

49. U ponovnom postupku, apelaciono vijeće će otkloniti navedeni propust, te dati mogućnost da se izvedu dokazi koji su izvođeni u vrijeme nezakonitog zastupanja advokata Zlatka Milovića.

50. Imajući u vidu da je prvostepena presuda u osuđujućem dijelu, temeljem člana 310. stav 1. ZKP BiH i člana 315. stav 1. tačka b) i stav 2. ZKP BiH, ukinuta, Apelaciono vijeće se nije upuštalo u analizu žalbenih prigovora Tužilaštva iznesenih u pravcu osporavanja osuđujućeg dijela presude, nego se u smislu člana 316. ZKP BiH, ograničilo isključivo na davanje kratkih razloga za njeno ukidanje povodom žalbe optuženog i odbrane optuženog Željka Jukića.

Zapisničar:
Pravni savjetnik
Lejla Garaplja

PREDSJEDNIK VIJEĆA
S U D I J A
Mirza Jusufović

POUKA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove presude žalba nije dozvoljena.